

Medlem, som har Ordet paa Flertallets Begne (Luteln), udtalte sig imod Føiſlaget, navnlig fordi han var bange for, at det ſkulde komme en Raſteaand ind imellem Officererne lige over for Befolkningen. Jeg for min Perſon kan ikke ſige andet, end at det er min Overbeviſning, at blandt de Ting, ſom holde en Hær ſammen og ikke mindt under Krigsforhold, er det ikke alene Disciplinen, men ogsaa det ſammereatlige Forhold mellem de forſkellige Befalingsmænd, og hvad man kan fremme i den Henseende; det tror jeg kun kan gavne, men paa den anden Side maa jeg indrømme — og jeg kender ogsaa en hel Del til Forholdene i forſkellige Garniſoner — at jeg ikke kender noget Ekſempel paa, at det formentlige Sammenhold mellem Officererne har virket ſtadelig lige over for deres Stilling til den civile Befolkning. Tværtimod vil det viſe ſig der, at Forholdet er godt. For Underofficerernes Vedkommende er det i og for ſig det naturlige, at Sammenſlutningen for dem ſter regimentſviſ, men i Aarhus er der jo det ſæregne Forhold — det er det eneste Sted uden for København — at der der garniſoneres Afdelinger af alle tre Vaabenarter, og naar diſe nu ſaaledes have ønsket at kunne ſlutte ſig ſammen til et ſælles Samliv ved enkelte Lejligheder, ſaa ſynes jeg, det er en Foranſtaltning, man i og for ſig virkelig kunde ønske ſig. — Jeg ſtal ikke opholde mig med Henſyn til Bevillingerne under Konto L., ſaa meget mere ſom den ærede Ordfører jo meddelte, at der til Udvalget var indkommet nogle af de begærede Ophlysninger om, hvad der havde foranlediget, at Ammunitionen til Gaardvaaben var bleven dyrere, og dette Spørgſmaal kommer derfor forhaabentlig til Forhandling igen mellem 2den og 3dje Behandling. — Der er endnu et lille Punkt, ſom jeg ikke kan undlade at omtale, det er den Klægtſe, ſom det ærede Flertal førelaar med Henſyn til Bevillingen til 550 Sæt Drejſtøj til Mandſkabet paa Bornholm. Der er oplyſt, at Mandſkabet mangler ſaa vel Overkapper ſom Drejſtklæder, de have kun under den militære Tjenefte et eneste Sæt Klæder, og naar Forholdene ere ſaaledes, at de holde Dvæſer under ugunſtig Bejrforhold, have de intet ſom helst at beſytte ſig med; det er det, den højtærede Krigsminifter foreſlaar afhjulpet derved, at de ſtulle have det billigſte Sæt Klæder, man overhovedet kan have, nemlig et Sæt Drejſtøj, ſaaledes at de kunde tage de vadede Klæder af, ſaa dem tørrede og tage andre paa. Jeg ſynes, dette vilde være en meget human Foranſtaltning. Den ærede Ordfører ſagde, at naar det havde været ſaa mange

Åar, inden de havde ſaaet diſe Drejſtklæder, ſaa kunde det ogsaa være et Åar endnu, men jeg ſynes ikke, at dette Reſonnement er rigtig, jeg ſynes, det er nok ſaa naturligt at ſige: har det uſtykkelige Mandſkab i ſaa mange Åar været udfat for det, ſaa lad os dog være ſaa fornuftige at ſkynde os med at afhjælpe denne Mangel. Jeg tillader mig derfor at anbefale, at en ſaadan Bevilling til 550 Sæt Drejſtøj gives.

Jeg vilde have talt om de enkelte Endringerforſlag til § 26 i Budgettet, men det er viſt aldeles overflødig, idet det jo der væſentlig ſtiller ſig paa den Maade, at det er en Sum, der bevilges, og ſom jeg ikke antager, at jeg ved noget ſom helst Foredrag her ved anden Behandling vilde være i Stand til at ſaa forhøjet, og jeg ſtal derfor ikke indlade mig nærmere derpaa.

Buff: Det er kun et Spørgſmaal, ſom jeg vil rette til den højtærede Miniſter, og derefter vil jeg tillade mig for mit Vedkommende ſom Medlem af det Udvalg, der har haft med den Sag at gøre, at gøre et Par Bemærkninger angaaende den meget omtalte Soldaterſag i Aarhus. — Jeg har ved at ſe Forhørene og nærmere gennemgaa dem, ſaaet det Indtryk, at der er intet ved den Sag — at gøre. Naar vi for at hævde vort Standpunkt mod de Miſgerninger, der viſt undertiden foregaa i Hæren og det ikke efter ſaa ganſke lille Maaleſtof, ſom man tror — jeg tror, de klaſte dem ganſke alvorlig den Dag i Dag — henvende os til den ærede Miniſter, ſaa vil han ikke have med den Sag at gøre, men forlanger, at man ſtal gaa her ned i Tinget, og det har jeg ogsaa maattet gøre. Men i dette Tilfælde tror jeg ikke, det er ſtorrt at gøre, og jeg tror ikke, vi gavne Agitationen mod de uberettigede Maader, hvorpaa Befalingsmændene optræde mod vore Sømmel, naar de komme ind og blive Soldater, ved en ſaadan Sag, hvor der intet er at gøre. Thi jeg tror, at det, der er ſket i Aarhus, er et ſimpelt Uheld, der er hændt, det Uheld, at en Mand er falden af paa en ſaadan Maade, at han øjeblikkelig har ſlaet ſig ihjel. Men jeg tror ikke, at vi kunne ſige andet, end at der ikke er noget at ſige til dette at ride i Ridehus, ride Bolte og ride ſtarp Trav i Bolte i Ridehus, og at Berideren eller Officeren, der leder Dvæſen, møder med en Piſt, det er ikke nogen Nyhed, det er noget, der ſter hver Dag, det er der ikke noget at ſige til, og det ere de nødte til at have til Dvæſernes rette Formaal. Men mange af de Miſbrug, ſom vi ikke kunne komme til Livs, tror jeg, vi vilde